

[Wilhelm.]

havere, mod politiske fjender, mod politiske uvenner inden for landets grænser. Alle eksemplerne, man kan trække frem, viser, at det er det, der foregår, og derfor er vi heller ikke særlig illusionsbefængte med hensyn til mulighederne for at kontrollere en virksomhed af denne art.

Må jeg sige til sidst, at socialdemokratiets rolle i denne sag har været af en sådan art, at den måske for de enkelte socialdemokratiske medlemmer her i salen og ude i landet er i strid med den måde, de opfatter sig selv og deres parti på. Det er ikke desto mindre en konsekvent holdning, når det kommer til de sidste og de yderste beslutninger oppe i tidligere statsminister H. C. Hansens eller Hans Hedtofts eller hr. Krags kontorer, at man har drevet det her spil, at man altså fra socialdemokratiets side har fingrene meget dybt i det her, bruger disse efterretnings-tjenester til forfølgelse af politiske modstandere, til at skaffe sig oplysninger, man måske ikke kunne få ad legal vej. Det er alligevel tankevækkende, og jeg tror, der er meget rigtigt i det, når redaktør Pundik i går aftes i tv sagde, at man givetvis i den konkrete sag med aflytningen af Alfred Jensen nok kunne have fået en dommerkendelse til at lave den legalt. Det er vilkårene her i landet. Det er socialdemokratiets rolle i disse sager, og det er tilstrækkeligt til, at jeg mener, det må kaldes mere end malplaceret, når den nuværende statsminister i sidste nummer af „Ny Politik“ over for andre partier har talt om, at de mangler demokratisk troværdighed.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13, hvor vi begynder med dagsordenens sidste punkt, spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 11.55.

Mødet genoptaget kl. 13.

Man gik først til den sidste sag på dagsordenen, der var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Ole Olsen* (SF) til handelsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvorvidt den i rådsdirektiv af 10. juli 1975 om støtte til skibsbygningsindustrien, 75/432 EØF, artikel 2, stk. 2, litra b, omhandlede støtte i Irland, Italien og Frankrig vedblivende ydes?“
(Spm. nr. 316).

Skriftlig begrundelse.

I henhold til artikel 2, stk. 2, litra b, jfr. artikel 1 i nævnte direktiv, kan støtte og intervention anses som forenelig med fællesmarkedet også i perioden efter 31. december 1975, såfremt støtten i de omhandlede lande finder sted ud over den 31. december 1975.

Oplysninger om dette forhold vil være af betydning for en eventuel videregående støtte til den danske skibsbygningsindustri.

Ole Olsen (SF):

Det spørgsmål, jeg har stillet til handelsministeren, er selvfølgelig stærkt teknisk betonet. Det er en konkret oplysning, jeg ønsker. Jeg vil da godt lige sige, at baggrunden for det er naturligvis ikke, at jeg ikke vil foretage mig videre; det er naturligvis, at jeg agter at komme med yderligere forslag om støtte til dansk skibsbygningsindustri, men det er naturligvis af betydning for disse fremtidige forslag, hvad handelsministeren svarer i dag.

Handelsministeren (*Erling Jensen*):

I anledning af hr. Ole Olsens sidste kommentar skal jeg lige sige, at vi begge er vidende om, at folketingets erhvervsudvalg arbejder intenst med netop dette spørgsmål, og jeg er klar til at deltage i dette arbejde, i det omfang det ønskes.

Når hr. Ole Olsen spørger om støtten til Irland, Italien og Frankrig, så kan jeg oplyse, at skibsbygningsdirektivet af 10. juli 1975 jo betegner en skærpelse af reglerne om støtte til skibsbygningsindustrien i EF-landene i forhold til tidligere direktiver. Fra den 1. januar 1976 tillader direktivet således kun speciel støtte til skibsbygningsindustrien i form af støtte til skibskreditter i overensstemmelse med de regler herom, der